банківської інфраструктури. Стратегічною метою діяльності банку є максимізація його ринкової вартості, тобто, ринкової оцінки власного капіталу.

Отже, ефективність стратегічного менеджменту банківської діяльності залежить від рівня теоретичного обґрунтування й якості здійснення процесу стратегічного планування. Саме ця складова банківського менеджменту забезпечує чітку координацію всіх дій банку, єдність внутрішніх цілей, дає змогу вибирати найраціональніші шляхи розвитку, сприяє підвищенню готовності до раптових і навіть шокових змін ринкової ситуації, формуванню цілей і напрямів діяльності банку.

Список літератури: 1. Кириченко О. А. Банківський менеджмент: навч. посіб. – К.: Знання-Прес, 2002. – 438 с. **2.** Примостка Л. О. Фінансовий менеджмент у банку: підруч. – К.: КНЕУ, 2004. – 468 с. **3.** Шершньова З. Є. Стратегічне управління: Підручник./ — 2-ге вид.— К.: КНЕУ, 2004. — 699 с. **4.** Ансофф, И. Стратегическое управление / М.: 1989. - 519 с.

УДК 005.95

МИХАЙЛИК С.В.

ПРАВИЛЬНА МОТИВАЦІЯ СЛУЖБОВЦІВ ТА СТВОРЕННЯ ОБСТАНОВКИ СПРИЯТЛИВОЇ ДЛЯ СПОНУКАННЯ ДО РОБОТИ

Підвищення якості трудового життя. Концепція якості трудового життя повинна бути спрямована на оптимізацію психологічного клімату в організації, умов праці та відпочинку працівників. Основна мета - так змінити мотиваційний клімат на роботі, щоб людинно - технолого - організаційні взаємодії приводили до більшого рівня задоволеності роботою в організації, підвищенню готовності до співпраці з керівництвом, прихильності цілям організації і зацікавленості в досягненні високих результатів.

Немає жодних сумнівів, що обстановка, в якій виконується робота, може істотно впливати на ставлення і енергію працівників. Це означає, що організації варто вкладати час, ресурси і зацікавленість у створення такої обстановки, яка сприяла б досягненню її задач і відповідала б потребам робітників, тому після ретельного аналізу всіх робочих місць необхідно: підвищити якість трудового життя через створення більш комфортної обстановки. Необхідно обладнати зручні роздягальні і спеціальне місце для відпочинку, де члени робочих бригад зможуть відпочити під час перерв. Визначити місця для куріння в місцях зручних для курців і досить віддалених від некурящих.

Список літератури: 1. Мотивація і стимулювання праці / О. Єськов // Економіка України. – 2001. **2.** Мотивація персонала корпоративних структур / А. Блинов // Маркетинг – 2001.

УДК 338.512

НЕПЛОХ Г.М., КУЧІНА С.Е., доц.., к.е.н.

ЗНИЖЕННЯ СОБІВАРТОСТІ У ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

У сучасній, швидко змінній, обстановці переходу до ринку управління підприємством необхідно постійно проводити аналіз діяльності фірми для ухвалення управлінських рішень. Для цього необхідна початкова інформація, таку інформацію одержують з ряду техніко-економічних показників, одним з яких є собівартість.

Собівартість продукції відображає всі сторони господарської діяльності підприємств, їх досягнення і недоліки. Систематичне зниження собівартості промислової продукції - одна з основних умов підвищення ефективності промислового виробництва. Вона робить безпосередній вплив на величину прибутку, рівень рентабельності, а також на бюджет підприємства.

Для виявлення резервів зниження собівартості необхідно визначити фактори, які обумовлюють це зниження. Під факторами зниження собівартості продукції розуміють усю сукупність рушійних сил і причин, які визначають її рівень та динаміку, а саме:

1. Підвищення технічного рівня виробництва (впровадження нової прогресивної технології, механізації, автоматизації виробничих процесів; розширення масштабів і удосконалення техніки і технології виробництва; покращення використання і застосування нових видів сировини і матеріалів).

2. Поліпшення організації виробництва праці (розвиток спеціалізації; покращення організації і обслуговування виробництва; удосконалення управління і скорочення витрат на нього; покращення організації праці).

3. Зміна об’єму, структури і розміщення виробництва (зниження витрат в результаті зростання виробництва за рахунок відносного скорочення постійних витрат і амортизаційних відрахувань; зміна структури номенклатури і асортименту продукції).

4. Поліпшення використання природних ресурсів (зміна складу і якості природної сировини, продуктивності родовищ природної сировини, способів її видобутку).